

Sr. Božena Maria Hanusiak

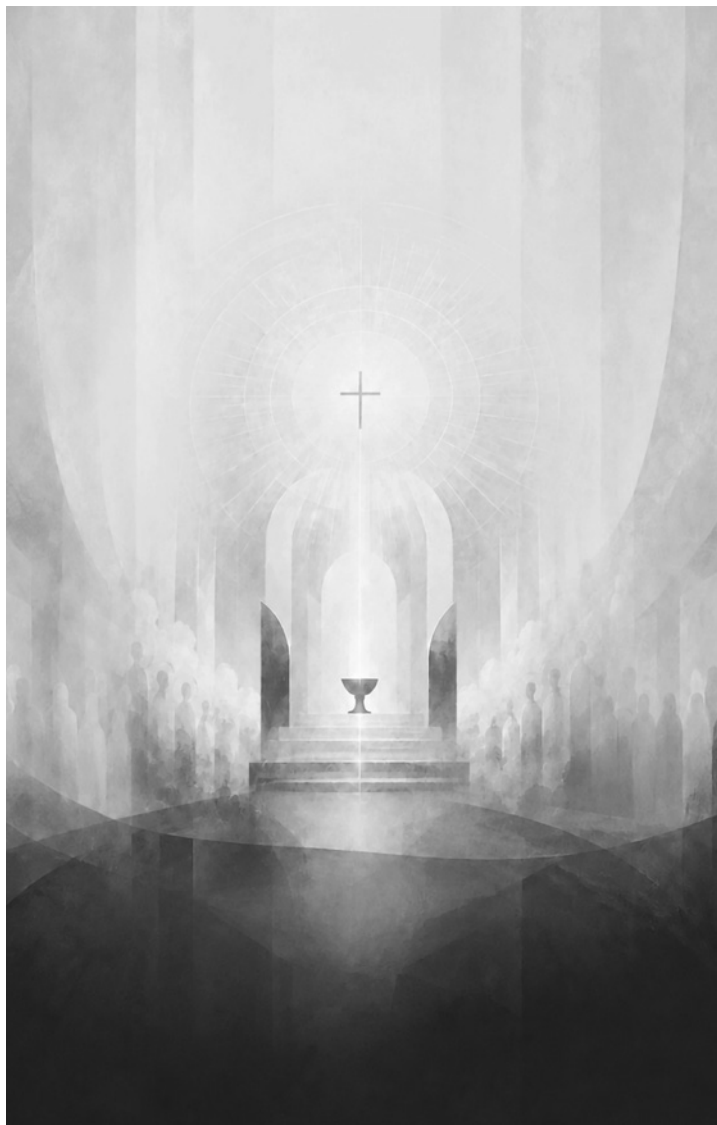
MODLITBA NEBESKÉHO DVORA

Pobožnosť inšpirovaná mystikou svätej Lutgardy

*Pobožnosť inšpirovaná
mystikou svätej Lutgardy*

Sr. Božena Maria Hanusiak

MODLITBA NEBESKÉHO DVORA

*Pobožnosť inšpirovaná
mystikou svätej Lutgardy*

Copyright © Sr. Bożena Maria Hanusiak

Z polského originálu:

Modlitwa Dworu Niebieskiego św. Ludgardy

Vydal © Zachej.sk, 2026

Grafika © Lýdia Valter

Preklad: Zachej.sk

Lektorka prekladu: Sr. Damiana Katarína Ružbacká, OSC

Jazyková korektúra: Lenka Adamčíková Kostolanská

Pôvodnému vydaniu bol udelený imprimatur:

Metropolitná kúria v Krakove, č. 2938/2017, 2. októbra 2017

Damian Muskus, biskup, generálny vikár

Mariusz Masłoń, notár

Dr. Stanisław Szczepaniec, cenzor

ISBN 978-80-8211-977-3

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat' v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

SVÄTÁ LUTGARDA

Kto bola svätica, ktorej bola zjavená modlitba nebeského dvora?

Lutgarda sa narodila v roku 1182 vo flámskom meste Tongeren v Belgicku. Žila v rovnakom období ako veľkí svätci Cirkvi: František, Dominik, Tomáš Akvinský či Bonaventúra. Svojím životom sa zaradila do zástupu svätých stredovekých mystikov. Bola priekopníčkou úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Jej príbeh je zaznamenaný v stredovekom životopise z pera dominikána Tomáša z Cantimpré, ktorý ju osobne poznal.

Ako dvanásťročnú zverili Lutgardu do kláštora benediktínok v meste Sint-Truiden. Nie je celkom jasné, či bola novickou, oblátkou alebo len žiačkou v škole, ktorú viedli sestry. Zúčastňovala sa na reholnom živote, no vo svojom srdci si ponechávala priestor pre slobodu, teda možnosť vrátiť sa späť do sveta. Jej rozhodnutie nasledovať Krista ešte nebolo pevné. Svedčí o tom aj fakt, že v kláštornej hovorni trávila čas s mladým mužom, ktorý bol do nej zamilovaný. V jej živote však nastal zlom. Počas jednej

z návštev tohto mladíka sa Lutgarde zjavil Kristus. Odhalil svoj bok prebodnutý kopijou a povedal jej:

„Netúž viac po tejto nevhodnej láske. Pozri sa sem, čo a ako máš milovať. Tu, v týchto ranách, ti sľubujem najčistejšiu rozkoš.“

Toto videnie zmenilo jej postoj. O chvíľu svojmu ctiteľovi vyznala, že patrí inému – Ježišovi Kristovi. Podobným spôsobom odmietla aj ďalšieho nápadníka, ktorý sa usiloval o jej priazeň. Táto skúsenosť ju utvrdila v rozhodnutí, ktoré urobila ako pätnásťročná: Ježiš sa pre ňu stal tým najdôležitejším.

Lutgarda v mladom veku prežívala čas duchovného očisťovania, takzvanú *noc zmyslov*. V jednom zo zjavení ju miestna patrónka, svätá Katarína, mučenica, uistila o tom, že nikdy neupadne do ťažkého hriechu a v nebi dostane miesto medzi pannami. Na rozdiel od predchádzajúceho obdobia sa teraz celkom oddala modlitbe, pobožným cvičeniam a konala skutky pokánia, pričom neodopierala Bohu nijakú obeť. Rada trávila čas osamote s Pánom. Začala zakúšať mimoriadne mystické milosti a duchovné dary: levitáciu a dar uzdravovať chorých. Práve tento posledný dar ju však stál veľa. Prosila Krista, aby jej ho odňal, pretože jej preň zostávalo menej času na osobné stretnutia s ním v samote.

Boh prejavoval Lutgarde osobitnú priazeň, keď ju viedol k dôvernému spojeniu so sebou. Jedného dňa sa jej Ježiš spýtal: